

Sygn. akt IV U 201/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Monika Świątek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 października 2019 r. w S.

odwołania L. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 13 lutego 2019 r. Nr (...)

w sprawie L. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

***zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo L. M.
do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku
z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 27 sierpnia 1993 roku,
od 01 listopada 2018 roku.***

Sygn. akt IV U 201/19 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 13 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił L. M. od 1 listopada 2018r. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że u ubezpieczonego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył L. M. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że nie zgadza się z decyzją organu rentowego, ponieważ jest ona niezgodna ze stanem faktycznym (odwołanie k.2 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 20 grudnia 2018r., który nie stwierdził u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3 akt sprawy).

W toku rozprawy pełnomocnik organu rentowego wniósł o odrzucenie odwołania podnosząc, że ubezpieczony nie wniósł sprzeciwu o orzeczenia lekarza orzecznika (protokół rozprawy k.26 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony L. M. do 30 października 2018r. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 27 sierpnia 1993r. (decyzja z 14 listopada 2016r. o ustaleniu prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy na okres od 1 października 2016r. do 30 października 2018r. k.60 akt rentowych).

W dniu 13 listopada 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (wniosek k.114 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 20 grudnia 2018r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 20 grudnia 2018r. k.117 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.31 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej). Ubezpieczony nie stawiał się na badanie przez komisję lekarską ZUS i komisja lekarska nie rozpoznała sprzeciwu ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika. Mając na uwadze treść orzeczenia lekarza orzecznika, zaskarżoną decyzją z 13 lutego 2019r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do dalszej renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (decyzja z 13 lutego 2019r. k.124 akt rentowych).

Ubezpieczony ma (...) lat i uzyskał tytuł licencjata na kierunku turystyka i rekreacja. Dotychczas pracował jako mechanik, doręczyciel, przedstawiciel handlowy (okoliczności niesporne – kwestionariusz okresów składkowych i nieskładkowych k.3 akt rentowych). Obecnie ubezpieczony kontynuuje naukę na studiach drugiego stopnia na kierunku historia, a także incydentalnie świadczy usługi przewodnika turystycznego (wyjaśnienia ubezpieczonego k.26v akt sprawy).

W wyniku wypadku przy pracy zaistniałego w dniu 27 sierpnia 1993r. i doznanego w nim urazu lewego stawu kolanowego z uszkodzeniem nerwu strzałkowego ubezpieczony przeszedł leczenie operacyjne. Od tego czasu u ubezpieczonego występują dolegliwości bólowe lewego stawu kolanowego. Badanie RTG miednicy z 7 września 2016r. obrazuje średnio nasilone zmiany zwyrodnieniowe stawów biodrowych oraz cechy konfliktu udowo-panewkowego obu bioder. Badanie RTG stawów kolanowych z 7 września 2016r. wykazało nasilone zmiany zwyrodnieniowe lewego stawu kolanowego kwalifikujące ubezpieczonego do leczenia operacyjnego. Aktualnie ubezpieczony pozostaje pod opieką (...), ponadto przyjmuje leki przeciwbólowe oraz okresowo korzysta z leczenia rehabilitacyjnego. W trakcie badania przez biegłych stwierdzono u ubezpieczonego głęboki niedowład (praktyczne porażenie) nerwu strzałkowego lewego – brak czynnego zgięcia grzbietowego stopy, istotne ograniczenie ruchomości lewego stawu skokowego, zwiększenie obrysów lewego stawu kolanowego, skrócenie czynnościowe długości lewej kończyny dolnej ok. 3 cm oraz skoliozę czynnościową odcinka lędźwiowego kręgosłupa w przebiegu skrócenia długości lewej kończyny dolnej. Dysfunkcje lewej kończyny dolnej uniemożliwiają ubezpieczonemu wykonywanie prac fizycznych wymagających dłuższego chodzenia, chodzenia po schodach i nierównym terenie, podnoszenia oraz przenoszenia ciężarów, a ponadto utrudniają wykonywanie innych - lżejszych prac fizycznych. Przedstawione upośledzenie narządu ruchu ubezpieczonego powoduje, że ubezpieczony jest nadal ,tj. od 31 października 2018r. częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i z uwagi na utrwalony charakter zmian w obrębie narządu ruchu niezdolność ta ma charakter trwały (opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii k.15 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego L. M. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy – dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - znajdującej z mocy art.17 ust.1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odpowiednie zastosowanie do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy - niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 27 sierpnia 1997r. wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje niezdolność do pracy w związku z powyższym wypadkiem. Wskazać należy, że w okolicznościach sprawy nie było podstaw do odrzucenia odwołania, gdyż ubezpieczony wniósł sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z 20 grudnia 2018r. Sam zaś fakt, że komisja lekarska ZUS nie wydała orzeczenia nie stanowi przesłanki do odrzucenia odwołania.

W celu zweryfikowania ustaleń organu rentowego w przedmiocie istnienia u ubezpieczonego niezdolności do pracy Sąd zasięgnął opinii specjalistów z zakresu medycyny. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych z zakresu ortopedii i neurologii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony jest osobą trwale częściowo niezdolną do pracy z związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 27 sierpnia 1993r. (opinia k.15-15v akt sprawy). W złożonej opinii biegli rozpoznali u ubezpieczonego istotne dysfunkcje narządu ruchu będące następstwem wypadku przy pracy objawiające się głębokim niedowładem (praktycznym porażeniem) nerwu strzałkowego lewego, istotnym ograniczeniem ruchomości lewego stawu skokowego, szpotawością lewego stawu kolanowego, skróceniem długości lewej kończyny dolnej oraz skoliozą czynnościową odcinka lędźwiowego kręgosłupa. W ocenie biegłych taki stan narządu ruchu powoduje, że ubezpieczony nie jest w stanie wykonywać pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów z zakresu schorzeń, na które cierpi ubezpieczony, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należyście uzasadniona.

W ocenie Sądu ustaleń biegłych nie podważa fakt, że ubezpieczony incydentalnie podejmuje działalność jako pilot w branży turystycznej. Zauważyć należy, że ubezpieczony wykonuje czynności pilota wycieczek w ramach prowadzonej działalności i może samodzielnie regulować czas pracy i stosować przerwy w zależności od samopoczucia. Z pewnością stan zdrowia ubezpieczonego nie pozwala mu na wykonywanie pracy wymagającej długotrwałego chodzenia, wchodzenia po schodach, podnoszenia i przenoszenia ciężarów, a ponadto utrudnia mu wykonywanie innych - lżejszych prac fizycznych (vide: opinia biegłych k.15v akt sprawy). W ocenie Sądu argumentacja biegłych jest przekonująca i nakazuje w pełni uznać wnioski płynące ze złożonej opinii. Dotychczasowy przebieg aktywności zawodowej ubezpieczonego pokazuje, że obok pracy pilota wycieczek wykonywał on również różne prace (mechanika samochodowego, doręczyciela) wymagające aktywności fizycznej. Nie może być zatem wątpliwości, że uwagi na znaczną dysfunkcję narządu ruchu ubezpieczony nie jest on w stanie wykonywać tego rodzaju prac.

W świetle złożonej opinii biegłych uznać należało, że sporna okoliczność ,tj. istnienie u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, została w toku procesu dostatecznie wyjaśniona. Dlatego zgłoszony przez organ rentowy wniosek o udzielenie 7-dniowego terminu na złożenie wniosków dowodowych podlegał oddaleniu jako bezzasadny. Obie strony z miesięcznym wyprzedzeniem otrzymały odpisy opinii biegłych i nie zgłosiły do niej zastrzeżeń (zwrotne potwierdzenia odbioru korespondencji k.24-25 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 27 sierpnia 1993r. od 1 listopada 2018r., tj. miesiąca, w którym ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o rentę.